

РЕШЕНИЕ

№ 1246

гр. Бургас, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXVII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АСЕН Т. РАДЕВ

при участието на секретаря МИРОСЛАВА ХР. ЕНЧЕВА
като разглежда докладваното от АСЕН Т. РАДЕВ Гражданско дело № 20212120107687 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по исковата молба на Гаранционен фонд – гр.София против Г. Т. Г., за осъждането му да заплати сумата от 2177 лв. – застрахователно обезщетение, изплатено по щета № ****/***год. на трето увредено лице – собственик на л.а. „****” с рег. № ***, за причинени му от ответника имуществени вреди, вследствие на ПТП, настъпило на *** год. около 23.50 часа в гр. П*, на ул.****”, ведно със законната лихва, начиная от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, ищецът поддържа предявените икове и моли съда да ги уважи. Ангажира доказателства, претендира направените по делото разноси.

Особеният представител на ответника оспорва иковете по съображения, изложени по реда на чл.131 от ГПК.

Предявените икове са с правно основание в чл.557, ал.1, т.2, б.А вр. с чл.558, ал.7 от КЗ и в чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Съдът, като взе предвид исканията на страните и обсъди доказателствения материал по делото, намира за установено следното:

С влязло в сила наказателно постановление от ***** год., ответникът е наказан по реда на ЗАНН, за нарушения на чл.50, ал.1, чл.147, ал.1 и чл.150 от ЗДвП, както и на чл.638, ал.3 от КЗ - че на **** год. в гр.П*, на кръстовището на ул.****“ и ул.****“, като неспособен водач, управлявайки лек автомобил „****“ с рег. № ****, за който няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ и не е минал задължителен технически преглед, е нарушил правилата за движение по пътищата - при преминаване през кръстовище, не пропуснал движещия се по път с предимство лек автомобил „****“ с рег. № ****, в резултат на което допуснал ПТП.

За въпросното ПТП е съставен констативен протокол от

мл.автоконтрольор при Сектор ПП на ОДМВР - Пловдив, който при посещение на мястото на инцидента е констатирал щети по предната част на двата автомобила, в частност - на лекия автомобил „*****“.

По искане на собственика на увредения автомобил, при Гаранционен фонд е заведена щета, извършени са огледи на увредения автомобил и е определено обезщетение в размер на 2177 лв., което е изплатено еднократно на 27.04.2018 год.

С регресна покана от 27.06.2018 год., ищецът е поканил ответника в 7 - дневен срок да възстанови заплатеното от него застрахователно обезщетение. Няма данни поканата да е била връчена.

От заключението на вещото лице по назначената автотехническа експертиза се установява, че описаните в щетата увреждания се поставят в причинна връзка с настъпилото ПТП и са на стойност от 2177 лв.

С оглед на така установената фактическа обстановка, съдът намира предявените искове за основателни.

В настоящия случай е установено с влязло в сила наказателно постановление, че по вина на ответника е настъпило ПТП, при което са причинени щети на автомобил, собственост на трето за спора лице и му е изплатено обезщетение в размер на исковата сума. Установено е също с влязло в сила наказателно постановление, че за управлението от ответника автомобил е нямало сключена задължителна застраховка. И накрая - установени и оспорени са щетите по увредения автомобил, които са репарирани, поради което ищецът, встъпвайки в правата на удовлетвореното и увредено лице, е упражнил правото си на регрес срещу деликвента. Обезщетението е определено и изплатено от Гаранционния фонд на основание чл.557, ал.1, т.2, б.А вр. с чл.558, ал.7 от КЗ, поради което, по силата на последната от цитираните норми, същият е встъпил в правата на увреденото лице до размера на платеното.

Г., комуто бе възложена доказателствената тежест, не установи да е заплатил на ищеца претендираното обезщетение, поради което, главният иск е основателен и следва да се уважи.

Предвид основателността на главния иск, основателна се явява и претенцията по чл.86, ал.1 ЗЗД - за заплащане на законната лихва върху сумата от 2177 лв., считано от подаване на исковата молба – 01.11.2021 год. до окончателното изплащане на вземането.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да заплати на ищеца и направените от него разноски в производството в общ размер от 787.08 лв., в т.ч. държавна такса, депозити за особен представител и вещо лице, както и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37, ал.1 от ЗПрП вр. с чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 и чл.236 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Г. Т. Г. от гр.Б***, ЕГН - ***** да заплати на Гаранционен фонд – гр.С*, ул.*****, представляван от М* К* и С* С*, сумата от 2177 лв. – застрахователно обезщетение, изплатено по щета № ***/*** год. на трето увредено лице – собственик на л.а. „*****“ с рег. № *****, за причинени му от ответника имуществени вреди, вследствие на ПТП, настъпило на *** год. около 23.50 часа в гр. П*, на ул.*****, ведно със законната лихва, начиная от датата на депозиране на исковата молба до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Г. Т. Г. да заплати на Гаранционен фонд –

гр.София деловодни разноси в размер на 787.08 лв. (седемстотин осемдесет и седем лева и осем стотинки).

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Бургас: /п/